

hoc principium esse: non autem esse contingat quicquam per se bonum. Vnde in mathematicis, nihil de hanc causam probatur, nec est aliqua demonstratio. Quare eius, quod melius, aut peius, & omnino aliquid talium, nemo mentionem facit. Quapropter quidam sophistarum (ut Aristippus) spernebat eas. In aliis enim artibus, ac ipsis etiam illiberalibus, ut in fabrilibus, & coriaria, in quibus, cur melius, aut peius de omnibus dici, Mathematicas autem, nullam de bonis & malis rationem facere. Ac si plures sunt causarum scientiarum, & alia alius principij, quam earum dicendum eam esse, quæ quaritur? aut quis illorum, qui eas habent, rem, quæ quaritur maximè sciet? Contingit enim eidem omnes modos causarum inesse: ut puta domus, vnde quidem motus, ars & faber: cuius verò causa, opus: materia autem, terra & lapides: species verò, definitio. Ex iis itaque quæ ab antiquis determinata sunt, quæ scientiarum appellanda sit sapientia, rationale videatur vnamquamque ita appellandam esse. Verum quatenus principalissima, & honorabilissima, & cui cæteras scientias tanquam ancillas non contradicere decet, illa est ipsius finis, & boni: huius enim causa, cætera. Quatenus verò primarum causarum & eius, quod maximè scibile, definita est esse, ipsa vti que substantiæ fuerit. Cum enim multipliciter sit idem scire, magis quidem illum scire dicimus, qui rem quidnam sit ipso esse cognoscit, quam illum qui ipso non esse. Istorum autem ipsorum, alterum altero magis, & maximè illum, qui quid est, non verò illum, qui quantum aut quale, aut quid agere siue quid pati natura aptum est. Item & in cæteris tunc scire vnumquodque eorum etiam quorum demonstrationes sunt arbitramur, cum quid est sciamus: ut puta quid est tetragonismus, quod inuentio mediæ: similiter & de cæteris. Circa generationem autem, & actiones totamque transmutationem, cum sciamus motus principium: hoc autem aliud, & fini oppositum est. Quare alterius esse scientiæ videatur earum causarum vnamquamque speculari. At verò de principiis demonstratiuis, vtrum vnus scientiæ, an plurium sunt ambiguum est. Dico autem demonstratiua opinioniones communes, ex quibus omnes demonstrant: ut puta quod necesse est omne aut affirmare, aut negare, & quod impossibile est, simul esse, & non esse: & quæcunque alia similes propositiones

A ἔῃ τίω ἀρχῶν, οὐδ' εἰνά τι αὐτομαζόν. διὸ καὶ ἐν ταῖς μαθημασιν οὐδὲν δεῖνυται δια ταύτης τῆς ἀπίας, οὐδ' ἐστὶν δοτόδειξες: ἐδεμία, διότι βέλπον ἢ χεῖρον. ἀλλ' ἐδὲ τὸ παρῆπαν μένικηται ἐδὲς ἐδὲνδς ἔῃ τοιοῦτων. ὡσε δια ταῦτα ἔῃ σοφιστῶν πινες, οἷον Αρῆσιππος, παρεπιλάμζειν αὐτάς. ἐν ἡφ ἔδ ταῖς ἀλλας τέχνας, καὶ ταῖς βαναύτοις αὐταῖς, ἔῃ ἐν πικτοιυῖ κὺ στυπιῖ, διότι βέλπον ἢ χεῖρον λέγειναι παύτα ταῖς ἔμαθικητας ἐδὲνα ποιείδεται λόγον ἀπὲ ἀρατῶν κὺ μακῶν. ἀλλ' ἀ μὲν εἶ γε πλείους ὀπσημα ἔῃ ἀπίων εἰσι, κὺ ἐπρασ ἐτέρας ἀρχῆς, τίνα τούτων φατέον ἔῃ τίω ζητουυῖω, ἢ τίνα μέλιστε πῶ παρῆμα το: πῶ ζητουυῖου ὀπσημονα ἔῃ ἐχόντων αὐτάς; ἐν ἡχεται ἔδ τῶ αὐτῶ παύτας τῶ ἔσπος ἔ ἀπίων ἑαρχῆν ὅῃ οἰκίας,

C ὅδεν ἡφ ἢ κινησι, ἢ τέχνη, κὺ ὀκοδομος: οὐδ' ἐνεκα, τὸ ἔργον ἔλη ἔ, γῆ καὶ λίδου: τὸ δὲ εἶδος, ὀ λόγος. ἐκ μῆρ οὐδ' ἔῃ πάλω διωρεσῶν, τίνα κὺ κελῆν ἔῃ ὀπσημῶδ σοφίαν, ἔχει λόγον ἐκῆστω ποροσαρθῶν. ἢ μῆρ ἔδ ἀρχικωτάτη καὶ ἡγεμονικωτάτη, καὶ ἢ ὡσπῶ δούλας οὐδ' αὐτιπῆν ταῖς ἀλλας ὀπσημας δίκημον, ἢ πῶ τέλοισ κὺ τῶρα δὸλ τοιαῦτη τοῦ

D του ἔδ ἐνεκα ταῦλα ἢ ἔ ἔῃ παρῆτων ἀπίων, κὺ πῶ μέλιστε ὀπσητῶ, διωρεσῶ ἔῃ, ἢ τ' οὔστας ἀ εἶη τοιαῦτη. πολλαχῶς ἔδ ὀπσημαμένων τὸ αὐτῶ, μέλιον μῆρ εἶδεναι φαυῶ τὸν τῶ ἔῃ γνωρίζοντα τί τὸ παρῆμα, ἢ τῶ μῆ ἔῃ. αὐτῶ ἔ τούτων, ἔτερον ἐτίρε μέλιον, κὺ μέλιστε ἔῃ τί ὅδεν, ἀλλ' οὐ ἔῃ πόσον, ἢ ποῖον, ἢ τί ποιείν ἢ πάχειν πῶουκεν. ἐπ ἔ κὺ ἐν ταῖς

E ἀλλοις, τὸ εἶδεναι ἔκασον, καὶ ὡν δοποδείξεις εἰσι, τῶ οἰόμεθα ἑαρχῆν, ὅταν εἶδῶ μῆρ τί ὅδεν ὅῃ, τί ὅδεν τὸ π βραγωνίζεν, ὅτι μέσις ὀπρησι. ὀμοίως ἔ κὺ ὅπτι ἔῃ ἀλλων ἀπὲ δὲ ταῖ, γῆσῆς, κὺ ταῖς παρῆξεις, κὺ ἀπῆ ἀπασων μεταβολῶν, ὅταν εἶδῶ μῆρ ἢ ἀρχῶ τ' κινῆσῆς. πῶ το δὲ ἔτερον κὺ ἀπικεῖμερον τῶ τέλει. ὡσ' ἀλλης ἀ ὀδξεις ὀπσημῆς ἔῃ, τὸ δεωρησῶ ἔῃ ἀπίων τούτων ἔκασον. ἀλλ' ἀ μὲν κὺ ἀπὲ ἔῃ δοποδεικτικῶν ἀρχῶν, πότερον μίας ὅδεν ὀπσημῆς, ἢ πλείωνων, ἀμφισβητισμῶν ὅδελῶν δὲ δοποδεικτικῆς, κὺ ταῖς κοινὰς δῶξας, ἐξ ὡν ἀπῆσες δεκνῶσιον ὅῃ ὅτι πῶ αἰαγῆρον ἢ φαῖναι ἢ δοποδειξαι, καὶ ἀδύνατον ἀμῶ ἔῃ κὺ μῆ ἔῃ, κὺ ὅστω ἀλλας τοιαῦτ' ποροσῆς,

πότερον